

[Klaus Hækkerup]

promsgrundlag, hvoraf der skal svares afgift, aldrig kan være mindre end 10 pct. af det samlede salg.

Den henvendelse, vi har fået, og det, der blev givet udtryk for i Børsen i går, og som jeg formoder også vil give sig udslag i en henvendelse til udvalget, vil vi selvfølgelig se på. Umiddelbart vil jeg sige, at jeg kan ikke følge de beregninger, der ligger til grund i de henvendelser, men jeg vil gerne på Socialdemokratiets vegne sige, at vi selvfølgelig er klar til at se på, om der her reelt er tale om en utilsigtet virkning, eller der er tale om skuffede forventninger – skuffelse over, at man ikke kan omgå bestemmelserne. I så fald vil vi selvfølgelig afvise dem.

Kirkegaard (KF):

Lovforslag nr. L 125 er unægtelig en blandet landhandel. Der er eksempelvis forslag om ændring af en stribe paragrafhenvisninger og en stribe øvrige redaktionelle ændringer; det skal man ikke forvente ihærdig konservativ modstand imod. Endvidere er der en række mindre ændringer i forskellige afgiftslove – jeg vil gerne behandle CO₂-afgiftsproblematikken helt for sig selv – men i de øvrige afgiftslove er der en række ændringer, sådan som hr. Klaus Hækkerup netop har omtalt det her fra talerstolen.

Disse ændringer er primært begrundet i administrative forhold, i et ønske om forenklinger. Disse begrundelser lyder generelt ganske fornuftige, men der kan naturligvis dukke problemer op under behandlingen i Skatteudvalget. Stort set synes vi i Det Konservative Folkeparti, at der er megen fornuft i de fleste af disse ændringer.

Men hovedproblematikken er naturligvis problemstillingen omkring CO₂-afgiftsloven. Det er jo ikke nogen hemmelighed, at vi i Det Konservative Folkeparti er imod loven som helhed. Vi er uenige i den måde, man forsøger at gribe ind i virksomhedernes økonomi på. Og vi er da især imod det, når det optræder som et isoleret dansk fænomen, hvad der jo ikke kan undgå at få negative konkurrenceevnemæssige konsekvenser. I øvrigt er vi af den opfattelse, at loven som sådan i teknisk henseende er særdeles mangelfuld, og det er vel også disse mangler, som lovforslag nr. L 125 i en eller anden udstrækning forsøger at rette op på.

Vi har selvfølgelig ingen indvendinger imod, at de virksomheder, der skal have refusion, får det på et tidligere tidspunkt end i øjeblikket. Men stramningerne siger vi klart nej til.

Så kommer vi til problemet med provenuberegningerne. Der er beregnet en årlig gevinst for staten på 25 mio. kr. eller for nu at udtrykke sig helt præcist ca. 25 mio. kr. Stor var derfor overraskelsen, da vi fik en henvendelse fra Oliebranchens Fællesrepræsentation, som gjorde opmærksom på, at blot ét raffinaderi af disse 25 mio. kr. skulle levere ca. 5 mio. kr. Endvidere havde vi artiklen i Børsen i går, hvor specielt repræsentanter fra landbruget gjorde opmærksom på, at de skønnede, at de alene skulle betale ca. 40 mio. kr.

Så stor en difference imellem beregning i erhvervet og i ministeriet er selvfølgelig uacceptabel set fra Folketingets synspunkt. Skatteministeren er simpelt hen – for at sige det rent ud – under mistanke for at forsøge at fuppe Folketinget med sit provenuskøn. Det er en alvorlig sag, og derfor vil jeg gerne spørge skatteministeren, om han vil fastholde provenuskønnet på de 25 mio. kr. I bekræftende fald: Hvordan definerer skatteministeren så ordet cirka, altså plus/minus hvor mange millioner? For det er selvfølgelig nødvendigt at få det med for helt at kunne vurdere, hvad det er, skatteministeren har bevæget sig ud i.

Vi er altså imod disse stramninger under alle omstændigheder. Men det er da klart, at disse besynderlige beregninger, som vi har set fra den ene og fra den anden side, ønsker vi at analysere meget nøje under udvalgsbehandlingen.

Svend Aage Jensby (V):

Jeg kan også sige, at vi er helt på det rene med, at der skal ske en række redaktionelle ændringer, som forslaget lægger op til, i en lang række love.

Men det er alligevel, synes jeg, noget af et vovestykke, når man i lovforslagets titel taler om konsekvensændringer. Så tror man jo faktisk, det kun er redaktionelle ændringer, der skal ske. Men når man så kommer frem til lovforslagets § 15 og ser, hvad der lægges op til dér, nemlig vedrørende CO₂-afgiften, er der i sandhed ikke tale om konsekvensændringer. Så er der tale om meget væsentlige stramninger. Man strammer reglerne, for så vidt angår